

Велизар Николов Стихотворения за днешни и бивши деца

ГУЩЕРИНА

Лежа под сънцето горещо.
Възръхвам пак: горещина.
Поправя гущерът от среша:
- По-правилно,
гущерина!
Успял е вече да сънчаса...
- Нарича се горещина! -
повтарям с кисела гримаса.
А той:
- Все пак, гущерина!
Мълча.
Чернея като сажда.
Обръщам се на другата страна.
В горещина да ти досаждам.
това е то
гущерина!

ЯТО

Ятото се вдига,
съкаш е верига,
съкаш е... но прочие-
слагам многоточие.

Как да го опишат?
От листа въздиша
подлог до сказуемо:
- Ех, неописуемо!

Но ми казват: "Можеш
да не се тревожиш -
птиците от литащи
трябва да попиташ ти."

Но къде са? Ето,
ятото в небето
чезне като... прочие-
дъло многоточие!

КОН КРАЙ ГРАДА

Тревата тук все не достига
и слабо напомня трева.
Той съкаш зачел се е в книга-
насе, не повдига глава!
Ах, конят съвсем се увлече:
зачас край самото шосе
изхрупа тревата и вече
сам своята сянка насе!

И ЛЕТЕ

И лете, от време на време,
завръща се времето зимно
чрез разни настинки и хрени -
и то посред лято предимно!
Липата цветче ти подхърля,
от клона врабчето кашлюка...
Сред лято с превързано гърло
направо умираш от скуча
и пръстаси хапеш, понеже
хининът след чая горчи ти!
А чаят... уж топъл, уж нежен,
но само така, за очите...

ПИСМО

Едно писмо наскоро
написа се сама
И в плик се затвори.
Бе радостно писмо.

Само потърси поща.
Изпрати се сама.
Помегли с влака нощен.
Бе радостно писмо.

Сега не знам къде е.
Затворено, сама
пътува и жълтее.
Стареещо писмо.

Все още чака в плик.

Говори си сама
"Не се надява никой
на радостно писмо!"

БРАТИ КВАДРАТИ

Чух квадратата като брат
да се кара на квадратче:
"Глулаво си на квадрат,
отпечатлено си, братче!"
После, като стар квадрат,
взе си думите обратно:
"Извинявай, рече, брат,
че без теб ми е квадратно!"

КРАЙ

Ще съврши детството, но не и
самата приказка. Все още
джуджета се разхождат нощен,
кърстосват улиците феи!
И тези улици кои са
сам знаеш - припомниси само...
И нека края недописан
след време да допищем вдама!

"Тези стихове имат едно сигурно достойнство: не са скучни".... Така пише на корицата на Велизар Николовата книжка "Братя квадрати" и трябва да призаем, че това е повече от вярно. След като прочетем седемте стихотворения, препечатани от същата книга, разбира се. Велизар Николов пише за деца също както и за възрастни - малко, но остроумно, изобретателно, с една дума талантливо! За "Будилнически хантазлици" е празник да му гостува един от най-добрите съвременни поети за деца /и възрастни/.